

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Faisala Husseiniho a Ondřeje Mráky ve věci žalobce: **T. K.**, zastoupeného advokátem JUDr. Janem Brožem, Ph.D., Teplého 2786, Pardubice, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, Pivovarské náměstí 2, Hradec Králové, proti rozhodnutí ze dne 24. 1. 2024, čj. KUKHK-33282/UP/2023-6 (KH), v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 11. 6. 2024, čj. 30 A 24/2024-90,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Správa Krkonošského národního parku (KRNAP) nedala souhlas s umístěním stavby v ochranném pásmu národního parku, protože podloží stavebního pozemku prý tvoří spodní moréna – akumulace vzniklá ledovcovou činností, která je přírodovědně cenná. Některé námitky proti nesouhlasnému závaznému stanovisku uplatnil žalobce až v kasační stížnosti, a proto se jimi NSS nemohl zabývat. Ve zbytku nedal žalobci za pravdu.

1. Popis věci

[2] Žalobce požádal o vydání rozhodnutí o umístění stavby rodinného domu, přístřešku pro auta a příjezdové cesty na pozemku parc. č. X v P. S.. Nepřiložil však všechny potřebné podklady, a stavební úřad jej tedy vyzval k doplnění žádosti.

[3] Protože se stavební pozemek nachází v ochranném pásmu KRNAP, jedním z potřebných podkladů byl souhlas Správy KRNAP (podle § 37 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny), vydávaný ve formě závazného stanoviska.

Souhlas se však žalobci nepodařilo získat. Záměr je podle Správy KRNAP nepřipustný, neboť je umístěn do významné geomorfologické lokality Vlčí důl.

[4] Poté žalobce požádal stavební úřad o prodloužení lhůty k doplnění podkladů a nechal si zpracovat znalecký posudek, který závěry nesouhlasného závazného stanoviska zpochybňoval. Správa KRNAP mu však sdělila, že její stanovisko nadále platí. Žalobce si proto ještě nechal zpracovat dodatek znaleckého posudku, který reagoval na obsah sdělení Správy KRNAP. Protože Ministerstvo životního prostředí ve zkráceném přezkumném řízení zrušilo původní závazné stanovisko, vydala Správa KRNAP nové – avšak opět nesouhlasné – stanovisko.

[5] Stavební úřad pak územní řízení zastavil pro neodstranění podstatných vad žádosti [§ 66 odst. 1 písm. c) správního řádu] – pro nepředložení souhlasného závazného stanoviska.

[6] Proti tomu se žalobce bránil odvoláním ke Krajskému úřadu v Hradci Králové. Ten sice rozhodnutí stavebního úřadu změnil, ale jen tak, že výrok o zastavení řízení nahradil výrokem o zamítnutí žádosti o vydání územního rozhodnutí (*tím krajský úřad napravil procesní pochybení stavebního úřadu*). Protože odvolací námitky směřovaly proti obsahu závazného stanoviska Správy KRNAP, krajský úřad požádal ministerstvo o potvrzení či změnu tohoto stanoviska (podle § 149 odst. 7 správního řádu). Ministerstvo stanovisko potvrdilo. Věcně tak krajský úřad – s ohledem na obsah revizního stanoviska – nemohl odvolání vyhovět.

[7] Žalobce pak neuspěl ani se správní žalobou. Podle Krajského soudu v Hradci Králové byl skutkový stav zjištěn dostatečně a správně. Obě závazná stanoviska byla logicky a podrobně odůvodněna; ministerstvo se v revizním stanovisku přezkoumatelně a náležitě vypořádalo s odvolacími námitkami. Dotčené orgány také reagovaly na obsah znaleckého posudku (i jeho dodatku). Ten nadto možné poškození předmětu ochrany v případě provedení záměru nevyloučil, ale spíše relativizoval jeho ochrannářskou hodnotu.

2. Kasační stížnost

[8] Proti rozsudku krajského soudu se žalobce (*stěžovatel*) brání kasační stížností.

[9] Má za to, že krajský soud nesprávně posoudil význam a rozsah zásady materiální pravdy. Povinnost zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, mají správní orgány. Nemohou ji přenášet na účastníky řízení. To se však do jisté míry stalo. Z obou stanovisek vyplývá, že ani Správa KRNAP, ani ministerstvo (které prý jen nekriticky převzalo závěry Správy KRNAP) nejsou zcela přesvědčeny o tom, že záměr by narušil spodní morénu, tedy předmět ochrany. K tomu stěžovatel cituje pasáže ze stanoviska správa KRNAP, podle kterých by znalecký posudek musel výskyt spodní morény na pozemku (a riziko jejího poškození v případě provedení záměru) zcela vyloučit. Dotčené orgány tak chtějí, aby stěžovatel sám prokázal, že záměr nebude znamenat žádné riziko pro spodní morénu, která se na pozemku údajně nachází; tím na něj přenášejí svou vlastní povinnost. Nadto ani nemohou požadovat, aby pro vydání souhlasného stanoviska bylo vyloučeno *jakékoli* potenciální riziko. V územním řízení je běžné, že se střetávají dva rozdílné zájmy, což však ještě neznamená, že

pokračování

žádosti stěžovatele nelze vyhovět. Je právě povinností správních orgánů (i soudů), aby takový střet vyřešily.

[10] Stěžovatel poukazuje na znalecký posudek a jeho dodatek, ve kterých se shodně uvádí, že jakýkoli – byť i potenciální – negativní vliv záměru na spodní morénu by byl nízký. Znalec uvedl, že objektivní informace dosud přímo nepotvrzují výskyt spodní morény na stěžovatelově pozemku, a naopak potvrzují polygenetický charakter území (= *různorodý, vznikající různými procesy*). To, že se tam nachází spodní moréna, je podle znalce pravděpodobné, ale nejde o cenný geomorfologický tvar: ten by musel být znatelný už teď, což není. Dotčené orgány svůj závěr o výskytu spodní morény na stěžovatelově pozemku založily jen na domněnkách. Dovození to zejména z toho, že spodní moréna byla objevena na pozemku parc. č. Y. Ten je však od stěžovatelova pozemku vzdálen několik desítek metrů, leží výše v údolí ve směru po spádnicí. Výskyt spodní morény nebyl prokázán ani na pozemcích, které se nacházejí přímo pod stěžovatelovým pozemkem.

[11] Dotčené orgány se také opomenuly zabývat *významem* tvrzené spodní morény. Správa KRNAP sice citovala odborné publikace, které obecně zmiňují význam morén z geomorfologického hlediska, ale už se nevyjádřila k významu potenciální spodní morény právě na stěžovatelově pozemku. Ne každá moréna má stejný význam, a tedy ani dopad na předmět zákonné ochrany nebude v každém případě stejný. Význam spodní morény, která se prý nachází na stěžovatelově pozemku, proto byly dotčené orgány povinny srozumitelně vysvětlit. To se však nestalo. Znalec přitom význam potenciální spodní morény označil za nízký a uvedl proč: pozemek leží mimo nejcennější oblast morénových akumulací a v dostatečné vzdálenosti od ní; naopak se nachází v území s polygenetickým vývojem, které už je silně ovlivněno lidskou činností.

[12] Stěžovatel dále namítá, že v minulosti byla povolena (mj.) rekreační stavba na pozemku parc. č. Y, který je položen výše než stěžovatelův pozemek, takže pravděpodobnost výskytu morény tam byla vyšší. Nelze souhlasit se závěrem dotčených orgánů, že výskyt morény tam tehdy nebylo možné předpokládat. Sama Správa KRNAP ve svém stanovisku odkázala na odbornou studii z roku 2008, podle níž se pozemek parc. č. Y nachází v geomorfologické lokalitě. O moréně na tomto pozemku tedy měla v době rozhodování informace. Stěžovateli tak vzniklo legitimní očekávání, že bude přípustný i jeho záměr (který by měl menší negativní dopady a má být umístěn na pozemku, u něhož je menší pravděpodobnost výskytu morény). Dotčené orgány byly povinny toto očekávání vzít v potaz a měly uvést konkrétní důvody, pro které považují stěžovatelův záměr za škodlivější.

[13] Obě stanoviska považuje stěžovatel za nepřezkoumatelná: nejsou v nich jasné vysvětleny důvody, které vedou dotčené orgány k přesvědčení, že se na stěžovatelově pozemku nachází spodní moréna. Tyto důvody ve stanoviscích chybějí právě proto, že dotčené orgány výskyt morény jen předpokládají. Ačkoli věnovaly značnou pozornost významu celé lokality Vlčího dolu, nesoustředily se stejně pečlivě i na samotný stěžovatelův pozemek. Závěry stanovisek jsou proto obecné a nelze z nich zjistit, pro které konkrétní důvody nebyl souhlas se záměrem udělen. Nepřezkoumatelnost obou stanovisek zakládá i to, že se nevypořádávají s veškerými námitkami stěžovatele. Ten opakovaně upozorňoval, že se v lokalitě – kromě stavby na pozemku parc. č. Y – nachází řada dalších staveb; dotčené orgány přitom stěžovateli nikdy nevysvětlily, proč je zrovna jeho záměr nepřípustný. Nikdy také

neuevedly, zda se při provádění těchto staveb objevily cenné morény, což by přineslo ucelenější představu o tom, kde by se mohly spodní morény nacházet. Nevypořádána zůstala i námitka, podle níž ze stanoviska Správy KRNAP nevyplývá, proč konkrétně je znalecký posudek a jeho dodatek chybný. Správa KRNAP s některými závěry posudku polemizuje, ale nikdy je přímo nevyvrací. Názor krajského soudu, že dotčené orgány nebyly povinny reagovat na každý dílčí závěr posudku, popírá judikaturu NSS.

[14] Nepřezkoumatelný je i napadený rozsudek, protože krajský soud řádně nevypořádal všechny žalobní námitky. Za nedostatečně vypořádanou považuje stěžovatel zejména námitku nesprávného užití volné úvahy při hodnocení důkazů. Pokud stěžovatel předložil znalecký posudek, mělo ministerstvo vycházet z obdobně přesvědčivého důkazního prostředku, který by posudek zpochybňoval; pro odstranění rozporů mezi posudkem a závěry Správy KRNAP nadto bylo možné znalce vyslechnout. Krajský soud na to reagoval jen v jednom krátkém odstavci, z něhož není zřejmé, proč podle něj nebylo třeba provádět další dokazování. Dále rozsudek nevypořádal ani námitku, podle které není zjevné, zda pracovníci Správy KRNAP při tvorbě závazného stanoviska navštívili stěžovatelův pozemek. Krajský soud sice podle svých slov nemá pochyb o tom, že jsou tito pracovníci se stavem lokality dobře obeznámeni, smysl námitky však byl jiný – totiž že stanovisko Správy KRNAP není svým obsahem konkrétní (hodnotí jen význam lokality Vlčího dolu jako celku). V napadeném rozsudku konečně chybějí úvahy, na základě kterých dospěl krajský soud k závěru, že provedením záměru bude moréna nevratně poškozena. Takový jednoznačný závěr neplyne ani z obsahu závazných stanovisek (která výskyt morény jen předpokládají).

3. Právní hodnocení

[15] Kasační stížnost není důvodná.

[16] Proti samotnému rozsudku krajského soudu směřuje jen námitka, že je nepřezkoumatelný. NSS nic takového nezjistil. Byť stěžovatel své žalobní námitky pojal různě, v podstatě všechny zněly ve výsledku stejně: že se dotčené orgány nedostatečně vypořádaly se závěry znaleckého posudku, který stěžovatel předložil, a jeho dodatku. Krajský soud přitom poukázal na to, že právě reakce na obsah posudku a dodatku tvoří podstatnou část stanoviska Správy KRNAP (bod 47 jeho rozsudku). V napadeném rozsudku lze najít odpověď i na ty žalobní námitky, které stěžovatel považuje za nevypořádané:

- Když krajský soud vysvětlil, že dotčené orgány ve svých stanoviscích dostatečně reagovaly na znalecké závěry, vypořádal tím i žalobní námitku, podle které měly vycházet z obdobně přesvědčivého důkazního prostředku nebo měly znalce vyslechnout. Je zřejmé, proč podle krajského soudu nebylo třeba provádět další dokazování: samy dotčené orgány totiž dostatečně (*tedy se stejnou odborností jako znalec v posudku*) objasnily, proč se závěry posudku nesouhlasí (bod 63).
- K námitce, že není zjevné, zda pracovníci Správy KRNAP při tvorbě závazného stanoviska vůbec navštívili stěžovatelův pozemek, krajský soud uvedl, že z obsahu stanoviska je zřejmé, že pracovníci danou lokalitu dobře znají; nebylo tedy třeba zdůrazňovat, že pozemek navštívili (body 48 a 60). Myslel-li stěžovatel svou námitku tak, že obsah stanoviska Správy KRNAP není

pokračování

konkrétní (protože se v něm hodnotí jen význam lokality Vlčího dolu jako celku), měl to tak výslovně napsat. Nebylo na krajském soudu, aby si něco za stěžovatele domýšlel. Z napadeného rozsudku ovšem i tak plyne, že krajský soud považoval stanovisko Správy KRNAP za podrobné a dostatečně reagující na znalcovy závěry (*tedy za stejně konkrétní jako znalecký posudek, vypracovaný na základě návštěvy pozemku*).

[17] Nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku nezakládá ani to, že v něm chybějí úvahy, na jejichž základě krajský soud dospěl k závěru, že provedením stavebního záměru bude nevratně poškozena spodní moréna. K tomuto závěru totiž nedospěl sám krajský soud, takže jej ani sám nemusel zdůvodňovat. To už totiž podle něj dostatečně udělala Správa KRNAP v závazném stanovisku. Krajský soud jen – opět v reakci na námitku, že se dotčené orgány nevypořádaly se znaleckým posudkem – odkázal na pasáže závazného stanoviska, ve kterém se Správa KRNAP posudkem zabývala (*„a to se závěrem, že... by došlo k nevratnému poškození ledovcové morény“*).

[18] Stěžovatel tvrdí, že jednoznačný závěr o nevratném poškození spodní morény neplyne ani ze závazných stanovisek – dotčené orgány totiž výskyt morény na jeho pozemku spíše jen předpokládají. To je sice pravda, ale zároveň se ukazuje, že stěžovatel od krajského soudu očekával reakci na něco, co v žalobě vůbec nezaznělo.

[19] To, že Správa KRNAP zakládá svůj nesouhlas na (pouhém) předpokladu, podle něhož podloží stěžovatelova pozemku tvoří spodní moréna, je jasné prakticky už od začátku řízení. Stěžovatel však v žalobě nenamítal, že už a právě to porušuje zásadu materiální pravdy – tedy požadavek, aby byl *zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti* (§ 3 správního řádu). Svou žalobní argumentaci postavil obecně na tom, že se dotčené orgány dostatečně nevypořádaly se závěrem znaleckého posudku. Ten ovšem nezní tak, že se v podloží stěžovatelova pozemku moréna nevyskytuje, ale že pozemek leží mimo nejvzácnější morény a v dostatečné vzdálenosti od nich. Jde o území s polygenetickým vývojem, které bylo v minulosti silně ovlivněno lidskou činností. Provedením záměru tak *„nedojde ke střetu s geomorfologicky cennými a významnými fenomény Vlčího dolu“*. I znalec vycházel z toho, že výskyt spodní morény v podloží stěžovatelova pozemku je pravděpodobný. Své úvahy ovšem vedl a dovedl k tomu, že moréna nebude geomorfologicky cenná. Pokud tedy stěžovatel v žalobě dotčeným orgánům vytýkal, že se nevypořádaly se závěrem znalce, vytýkal jim v podstatě jen to, že odborně neoponovaly jeho úvahám o ochranné hodnotě, tedy o významu spodní morény, která se zřejmě na stěžovatelově pozemku nachází.

[20] Až v kasační stížnosti klade stěžovatel důraz na to, že dotčené orgány samotný výskyt morény vlastně jen předpokládají. Na tom pak zakládá své námitky, že 1) na něj dotčené orgány přenášejí svou odpovědnost za řádné zjištění skutkového stavu, protože po něm požadují, aby prokázal, že záměr nepoškodí spodní morénu, která se tam možná vyskytuje; a že 2) dotčené orgány ani nemohou požadovat, aby bylo vyloučeno *jakékoli* riziko poškození spodní morény, protože je třeba vždy poměřovat střetávající se zájmy. Jde jistě o závažné námitky, se kterými by nebylo snadné se vypořádat. Stěžovatel k tomu však krajskému soudu ani nedal možnost. V žalobě je neuplatnil, ač tak učinit mohl, a proto jsou teď tyto námitky nepřípustné (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

[21] Přípustná je naopak námitka, podle níž se dotčené orgány opomenuly zabývat významem spodní morény na stěžovatelově pozemku, který znalec označil za nízký. Tím totiž už stěžovatel jen rozvíjí svou žalobní námitku, podle které se dotčené orgány nevypořádaly se znaleckým posudkem.

[22] Je pravda, že Správa KRNAP se nijak zvlášť nevěnovala významu právě té morény, která se může nacházet na stěžovatelově pozemku (to ostatně ani nebylo možné, když je moréna skryta pod povrchem). Ve stanovisku však přesvědčivě zdůvodnila jedinečnost celé lokality Vlčího dolu a potřebu chránit jakékoli zbytky původních, dosud nepoškozených morén. Význam stěžovatelova pozemku podle ní zároveň spočívá v tom, že je jako jeden z mála v údolní poloze mezi karem (Vlčí jámou) a koncovými morénami nenarušen masivními terénními úpravami.

[23] Svě úvahy založila Správa KRNAP na odborných pracích geomorfologa RNDr. V. P., především na článku z roku 2019, který se dané lokalitě podrobně věnuje (*Zalednění Vlčího dolu v Krkonoších a ochrana jeho glaciálních tvarů*). Přírodovědně hodnotná je celá lokalita prý proto, že pleistocenní ledovec, po kterém tu zůstal morénový komplex, byl z hlediska nadmořské výšky nejnižše položeným ledovcem v prostoru střední Evropy mezi Alpami a Skandinávií. Současně je Vlčí důl jediné krkonošské (a tak i české) ledovcové údolí, které se výrazně překrývá s civilizační infrastrukturou, takže jde o zranitelnou lokalitu. V důsledku civilizačního tlaku byly zbytky morén negativně poznamenány či nevratně poškozeny (výstavbou sjezdovek, lanovek, ubytovacích zařízení apod.). Žádné další zásahy už proto – podle RNDr. P., a tak i Správy KRNAP – nelze připustit; v celé lokalitě je třeba vyloučit jakékoli zemní a stavební práce.

[24] Správa KRNAP oponovala i konkrétním úvahám, které znalce dovedly k závěru, že význam spodní morény na stěžovatelově pozemku bude nízký. Znalec tento závěr postavil především na tom, že pozemek byl v minulosti ovlivněn svahovými procesy a lidskou činností. Správa KRNAP ve svém stanovisku s odkazem na několik zahraničních odborných článků vysvětlila, proč je působení svahových procesů v daném místě velmi nepravděpodobné (str. 6–7, bod 2). To, že byl pozemek ovlivněn lidskou činností, Správa KRNAP nezpochybňovala, ale dřívější zemědělské využití pozemku, srubové opevnění Vlčího potoka (tekoucího podél jižní hranice pozemku) či výkopy pro potrubní vedení (o průměru 10 cm, podél severní hranice pozemku) podle ní nemohly způsobit zánik či zásadní poškození původní morény, protože při nich nebyly prováděny výkopy hluboké několik metrů. V případě provedení záměru by naopak bylo nutné odtěžit ve svahu zářez do hloubky až 3,5 m v místě rodinného domu a až 4 m v místě přístřešku pro auta. Zároveň Správa KRNAP vysvětlila, proč předpokládá, že spodní moréna se na stěžovatelově pozemku bude nacházet ve hloubce do 2 m [str. 8–9, písm. d)–f)].

[25] Tedy přesně jak uvedlo ministerstvo v revizním stanovisku: Správa KRNAP se vypořádala se znaleckým posudkem, který podle ní snižoval hodnotu morény na stěžovatelově pozemku tím, že nadhodnocoval vlivy pozdějších geologických procesů a lidské činnosti. Zároveň vysvětlila, proč moréna nebyla těmito procesy zničena a proč je její zachování ve stávající podobě důležité (v evropském měřítku jde o jedinečnou oblast zalednění). K tomu ministerstvo dodalo, že závěry Správy KRNAP nevylučují, že se někde ve Vlčím dole nacházejí i cennější morény.

pokračování

[26] Podle další stěžovatelovy námitky není pravda, že o výskytu morény na nedalekém pozemku parc. č. Y neměla Správa KRNAP v době, kdy dala souhlas s výstavbou na tomto pozemku, žádné informace. To, že s výskytem morény v podloží tohoto pozemku na základě tehdejších podkladů nepočítala, tvrdila Správa KRNAP už v závazném stanovisku. Stěžovatel ovšem toto tvrzení poprvé zpochybňuje až v kasační stížnosti. A stejně tak se poprvé dovolává svého legitimního očekávání (které dovozuje z toho, že na pozemku parc. č. Y byla stavba povolena). I tyto námitky jsou proto nepřipustné (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

[27] Konečně stěžovatel namítá, že obě závazná stanoviska jsou nepřezkoumatelná:

- *Ve stanoviscích prý nejsou jasné vysvětleny důvody, pro které jsou dotčené orgány přesvědčeny, že se na stěžovatelově pozemku nachází spodní moréna.*

To není pravda. Svůj předpoklad, že se tam nachází spodní moréna, Správa KRNAP v závazném stanovisku vysvětlila, a to poměrně jasné: a) pozemek se nachází přímo uprostřed Vlčího dolu; b) na nedalekém pozemku parc. č. Y bylo při výkopech základů pro rekreační stavbu odtěženo velké množství morénových bloků, takže je důvodné předpokládat, že moréna je i v podloží stěžovatelova pozemku (přínejmenším v severní části, kde má být umístěna stavba), který se nachází na stejném svahu asi 100 m níže směrem po spádnicí do středu ledovcového údolí; c) morfologie úseku svahu s vyšším sklonem je typická pro erodované okraje spodních morén na údolních dnech; to Správa KRNAP ilustrovala na výřezech z mapy sklonitosti leteckého laserového modelu reliéfu, na kterých je vyobrazen svah na stěžovatelově pozemku a obdobné svahy morén v Obřím dole, který se také nachází v Peci pod Sněžkou (str. 7–8).

- *Ačkoli dotčené orgány věnovaly značnou pozornost významu celé lokality Vlčího dolu, nevěnovaly stejnou pozornost i pozemku stěžovatele. Závěry stanovisek jsou prý obecné a nelze z nich seznat, pro které konkrétní důvody nebyl dán souhlas se záměrem.*

To není pravda. Správa KRNAP se nevěnovala jen významu celého Vlčího dolu, ale svůj nesouhlas zdůvodnila i konkrétně ve vztahu ke stěžovatelovu pozemku – uvedla, proč právě i tam se podle ní nachází spodní moréna, že jde o jeden z mála pozemků nenarušených masivními terénními úpravami atp.

- *Dotčené orgány prý stěžovateli nikdy nevysvětlily, proč je nepřipustný právě jeho záměr – na rozdíl od řady dalších staveb, které se už v lokalitě nacházejí (kromě stavby na pozemku parc. č. Y). Nikdy také nevedly, zda se při provádění těchto staveb objevily cenné morény.*

Správa KRNAP zdůvodnila svůj předpoklad, že se na stěžovatelově pozemku nachází spodní moréna, čímž vysvětlila, proč je záměr nepřipustný. To, že se nezmínila o jiných okolních stavbách (než o stavbě na pozemku parc. č. Y) ani o tom, zda se při jejich provádění objevily morény, nezakládá nepřezkoumatelnost jejího stanoviska. Kdyby Správa KRNAP měla informace o tom, že se jinde v blízkém okolí při výstavbě objevily morény, jistě by to na podporu svého závěru uvedla (stejně jako v případě morén objevených na pozemku parc. č. Y).

- *Ze stanoviska Správy KRNAP prý nevyplývá, z jakých konkrétních důvodů je znalecký posudek a jeho dodatek chybný. Správa s některými závěry posudku polemizuje, ale nikdy je přímo nevyvrací.*

To není pravda. Ze stanoviska vyplývá, proč Správa KRNAP se znalcovými závěry nesouhlasila (bod [24] výše). V tomto ohledu je třeba uvést, že znalecký posudek není o nic víc fakticky podložen než stanovisko. Ve výsledku je jediným faktem, který znalec zjistil při návštěvě pozemku (*a tak podle stěžovatele – na rozdíl od Správy KRNAP – vycházel z bezprostřední znalosti pozemku*), jen to, že žádná moréna tam v současnosti není viditelná. Nesporným faktem je i to, že pozemek byl v minulosti nějak ovlivněn lidskou činností. Ve zbytku spíše znalec jen vede odborné úvahy „od stolu“ (např. o působení svahových procesů či o vlivu lidské činnosti na význam morény) – stejně jako Správa KRNAP, která proti znaleckému posudku staví svůj odborný názor.

I kdyby přitom platilo, že Správa KRNAP byla povinna reagovat na veškerý obsah znaleckého posudku, stěžovatel dosud nezmínil nic konkrétního (žádnou dílčí úvahu, která znalce dovedla k jeho závěru), na co podle něj Správa KRNAP nereagovala. Jak uvedl i krajský soud: to, že se závazná stanoviska nevypořádala se závěry znaleckého posudku, tvrdil stěžovatel jen v obecné rovině (bod 62 napadeného rozsudku).

4. Závěr a náklady řízení

[28] Stěžovatel se svými námitkami neuspěl. NSS proto jeho kasační stížnost zamítl. Neúspěšný stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Krajskému úřadu nevznikly náklady řízení vymykající se z běžné úřední činnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. června 2025

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu